

РЕШЕНИЕ

№ 4237

гр. София, 28.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 31.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2412** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Д. Б. Г., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], район „В.“, [улица], [жилищен адрес] вх. „А“, ет. 3, ап. 6, срещу Решение № ПИ-48/15.02.2021 г., издадено от Директора на ТД на НАП – С., с което е потвърдено Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.6 ДОПК № С200022-139-0002533/29.12.2020 г., издадено от И. Н. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С. град.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност и неправилност на предварителни обезпечителни мерки, наложени при съществени процесуални нарушения. Жалбоподателят счита, че публичният изпълнител е наложил възбрана върху всички притежавани от жалбоподателя имоти, като същият не е извършил преценка, че един от тях бил единствено жилище и съгласно чл. 213, ал. 1, т. 2 от ДОПК се явява несеквестируемо имущество, поради което върху него не могат да се налагат обезпечителни мерки на основание чл. 198, ал. 3 от ДОПК. Налице имало несъразмерност на наложеното обезпечение, като публичният изпълнител е допуснал свръхобезпечение с налагането на запор върху налични и постъпващи суми по банковите сметки на ревизираното лице, находящи се в четири търговски банки, а наличностите по тези сметки, ведно с незаконно възбранения апартамент няколкократно надвишавали размера на предполагаемия дълг. Искането до съда е за отмяна на оспореното Решение № ПИ-48/15.02.2021., издадено от Директора на ТД на НАП – С., съответно Постановление за продължаване действието на наложени

предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.6 ДОПК № С200022-139-0002533/29.12.2020г., издадено от И. Н. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С. град, предварителни обезпечителни мерки.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С.-град, редовно призован, представлява се от юрк. Р., оспорва жалбата като неоснователна, прави искане да се приеме административната преписка и представя нови писмени доказателства. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

С ПНПОМ с изх. № С200022-023-0002007/23.06.2020 г. са наложени обезпечителни мерки – възбрани върху два индивидуализирани недвижими имоти и запори върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление за сумата от 87 581.44 лв., находящи се в четири търговски банки както следва: [фирма], „Р./БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, [фирма] и [фирма].

ПНПОМ с изх. № С200022-023-0002007/23.06.2020 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., е оспорено по административен ред, като с Решение № ПО-138/11.08.2020 г.същото е потвърдено от Директора на ТД на НАП - С. по мотиви аналогични с изложените в постановлението, като наведените от ревизираното лице възражения са приети за неоснователни.

Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки № С200022-139-0002533/29.12.2020 г. е издадено от И. Н. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С. град, в изпълнение на чл.121, ал.6 ДОПК във връзка си издаден срещу жалбоподателя ревизионен акт (РА) № Р-22220219003465-091-001/08.12.2020г., с който е приключила ревизията по отношение на Д. Б. Г. и са определени задължения за данъци и осигуровки по ЗЗДФЛ и ЗДДС за периода от 01.01.2014г. до 30.12.2018г. Видно от приложения РА, размер на задълженията на ревизираното лице е 115 926, 24 лв. – главница и лихви.

Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки № С200022-139-0002533/29.12.2020 г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С. град отново е оспорено по административен ред и е потвърдено с Решение № ПИ-48/15.02.2021 г., издадено от Директора на ТД на НАП – С..

В хода на съдебното производство са представени допълнително писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК и при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Относно валидността на акта:

При извършване на служебна проверка на акта съдът констатира, че същият е издаден

от компетентен орган в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването му, не са допуснати нарушения на процесуалните правила при издаването на същия, поради което обжалваното решение не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

Относно процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Безспорно по делото е установено, че със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22220219003465-020-003/03.10.2019 г. на жалбоподателя е възложена ревизия. Няма противоречие и по отношение на обстоятелството, че с оспорваното Постановление за продължаване действието на наложените ПОМ на основание чл. 121, ал.6 от ДОПК са продължени наложените с ПНПОМ с изх. № С200022-023-0002007/23.06.2020г. обезпечителни мерки: възбрани върху два индивидуализирани недвижими имоти на жалбоподателя и запори върху налични и постъпващи суми по банкови сметки до посочения размер в постановлението – 87 581.44 лв. по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в описаните в акта банки.

Предварителни обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки не следва да спират извършваната от ревизираното лице дейност.

Съобразно чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3 от ДОПК в случая не е налице. По делото не е налице основание за отмяна на Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.6 ДОПК № С200022-139-0002533/29.12.2020 г., във връзка с чл. 197, ал. 3, предложение първо от ДОПК, с оглед липсата на данни и доказателства за представено от жалбоподателя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. предварителни, следователно не е приложимо изискването за съществуване на изпълнително основание. При третата хипотеза само неспазването на изчерпателно посочените изисквания представлява

Неприложимо в случая се явява и отменителното основание по чл. 197, ал. 3, предл. второ от ДОПК. Наложените предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК са такива за обезпечаването на бъдещи публични вземания, като за налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1– т. 8 от ДОПК не се изисква. Правилото по чл. 195, ал. 1 от ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, се отнася за обезпечителните мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, представляващ изпълнително основание по см. на чл. 165 от ДОПК. Специалната регламентация по чл. 121, ал. 1 от ДОПК изрично предвижда възможност при образувано ревизионно производство предварителни обезпечителни мерки да се налагат за обезпечаване на предполагаеми подлежащи на установяване задължения за данъци и ЗОВ, преди издаването на ревизионен акт, като изпълнителен титул по см. на чл. 209, ал. 2, т. 1 от ДОПК.

При третата хипотеза само неспазването на изчерпателно посочените изисквания

представлява особено съществено нарушение на процедурата, което е противопоставимо на обезпечителната нужда и на публичния интерес.

Неоснователни са и възраженията на жалбоподателя за непропорционалност на предварителните обезпечителни мерки и за налагането им при неспазване на императивните изисквания на ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5

Неоснователно се явява възражението на жалбоподателя за наложена възбрана върху недвижим имот – единствено жилище, същото се явява неоснователно. Органът по приходите правилно е приел, че наложената възбрана представлява предварителна обезпечителна мярка, която не е несъвместима с несеквестируемостта на жилището, като преценката дали и в каква степен определеният имот е несеквестируем следва да се извърши от публичния изпълнител в хода на изпълнителното производство, като съобрази разпоредбата на чл. 213 от ДОПК.

Не може да се приеме, че с наложените запори върху банковите сметки на жалбоподателя се касае за свръхобезпечение на предполагаемия му дълг чрез налагане на запори върху банковите му сметки. Съгласно получените отговори от банки, до които са изпратени запорни съобщения от НАП, по сметките на Д. Г. няма достатъчно наличности, за да обезпечат предполагаемите задължения на ревизираното лице. По делото няма доказателства, че вследствие разглежданите запори дейността на жалбоподателя е спряла. Единственото ограничение за жалбоподателя с ПНПОМ е невъзможността да извършва и получава плащания по банков път. Аргумент в тази насока е и липсата на подадена до този момент молба за разрешаване на неотложни банкови плащания по чл. 229 ДОПК.

Както е посочено и в оспореното решение на Директора на ТД на НАП – С., за жалбоподателя съществува правната възможност по чл. 229, ал. 1 във вр. с ал. 3 от ДОПК, по негово искане с разпореждане на публичният изпълнител до банката да бъде разрешено определена част от постъпилите или постъпващите по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му, вкл. за плащания на суми, дължими по договори, свързани с основната дейност на длъжника, когато забавянето или неплащането на тези суми може да доведе до тежки стопански последици - прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни.

Фактичестката и доказателствената обосновааност на наложените предварителни обезпечителни мерки от гледна точка наличието на условията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК и спазването на изискванията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК и при липсата, на което и да е било от отменителните основания по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, обуславя извод, че жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото искането на ответника по жалбата за присъждане на разноски следва да бъде уважено, като в тежест на жалбоподателя следва да бъде възложено заплащането на възнаграждение за осъществената от юриконсулт правна защита на административния орган, определено в размер на 100 лв., съгласно чл. 24 от

Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК и чл. 37 от Закона за правната помощ.

Воден от изложеното, Административен съд София - град, Трето отделение, 7-ми-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Б. Г., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], район „В.“, [улица], [жилищен адрес] вх. „А“, ет. 3, ап. 6, срещу Решение № ПИ-48/15.02.2021 г., издадено от Директора на ТД на НАП – С., с което е потвърдено Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.6 ДОПК № С200022-139-0002533/29.12.2020 г., издадено от И. Н. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С. град, като неоснователна.

ОСЪЖДА Д. Б. Г., ЕГН: [ЕГН], да заплати на ТД на НАП - С., сумата в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: